

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 71

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος Διεθνοῦς τῆς ἑφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 23 Μαΐου 1876.

Ἡ τακτικὴ δι' ἧς ἐνίκησαμεν ἐπὶ τέλους κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἡμῶν, ἐννοῶ τὴν μεγάλην, πολὺ ὁμοιάζει τὴν τῶν αἰσθηματικῶν ἐκείνων ἑραστῶν, οἵτινες στηρίζοντες ἐγχειρίδιον ἐπὶ τοῦ στάθου ἀπειλοῦσι τὴν ἐρωμένην των ὅτι θέλουσι φονευθῆ, ἀν δὲν τύχῃσι παρ' αὐτῆς τοῦ ποθομένου, τινὲς δὲ τούτων καὶ ἐκτελοῦσι τὴν ἀπειλὴν, ὡς ὁ Βέρθερος τοῦ Γαίτου.

Ὅτῳ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἔθεσαν εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ δῆλημμα, ἢ νὰ τοὺς ἴδῃ μέχρι τοῦ τελευταίου σφαζομένους πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἢ νὰ δώσῃ αὐτοῖς ὅ,τι ἐπεθύμουν. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς σοβαρότητος τοῦ διλήμματος τούτου ἀνετινάσαντο οἱ Μεσολογγίται καὶ ἐβρίπταντο μετὰ τῶν τέκνων των εἰς τὸ ὕδωρ αἱ γυναῖκες τοῦ Σουλίου καὶ αἱ τοιαῦται σκηναὶ διεδέχοντο ἀλλήλας μέχρι οὗ βίγος φρίκης καὶ ἐλέους συνεχίησε τὴν γραίαν Εὐρώπην, ἥτις ἔτεινεν ἡμῖν τὴν χεῖρα, ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν περαιτέρω αὐτοχειρίαν.

Ἄν τοιοῦτον εἶδος πολέμου ἐννοοῦσιν αἱ ἀριμάνειοι ἡμῶν συνάδελφοι ὅτι πρέπει σήμερον νὰ κηρύξωμεν κατὰ τῆς Τουρκίας, οὐδόλως ἀμφισβητοῦμεν ὅτι τὰ μέσα ἡμῶν ἀρκοῦσι πρὸς τοῦτο, ἀφοῦ πρὸς διεξαγωγὴν τοιοῦτου ἀγῶνος οὔτε χρήματα ἀπαιτοῦνται, οὔτε στόλοι, οὔτε στρατοὶ οὔτε στρατηγοὶ, ἀλλὰ μόνον βράχοι, θάλασσα, ἐλίγη πυρίτις καὶ τινες χιλιάδες γυναικόπαιδα πρὸς πνίξιμον, κἀσιμον ἢ αἰχμαλωσίαν. Ἄλλ' ἂν ἡ διδασχὴ τοιοῦτου δράματος εἶναι πρόχειρος καὶ ὀλιγοδάπανος, πολὺ ἀφ' ἑτέρου διστάζομεν περὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ κατὰ δευτέραν παράστασιν, ἐνώπιον κοινῶν πολὺ διαφέροντος τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Σατωβριάνδου, τοῦ Βύρωνος καὶ τοῦ Βερθέρου. Ἡ μεταβολὴ τῆς αἰσθητικῆς κατὰ τὸ διάστημα ἡμῶν μόλις αἰῶνος εἶναι ὄντως τεραστία. Νεανίας ζητῶν σήμερον νὰ κατακτήσῃ γυναῖκα διὰ τῆς ἀπειλῆς ὅτι μὴ εἰσκακούμενος θέλει φονευθῆ ἤθελε φανῆ εἰς τὴν κυρίαν ταύτην ἐπίσης γελοῖος, ὅσον εἰς τὴν Εὐρώπην ἔθνος, τὸ ὁποῖον πρὸς πλήρωσιν τῶν πόθων του ἀντὶ ν' ἀντιτάξῃ στρατὸν καὶ στρατηγὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἠθέλεν ἐκθέσει βαρέλιον πυρίτιδος καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα του ἐκτείνοντα ἰκέτιδας χεῖρας πρὸς τοὺς θεατάς. Ἐν ἄλλοις λόγοις τὴν καρδιακὴν περίοδον διεδέχθη ἡ ἐγκεφαλική, σύνθημα ἔχουσα τὸ περιώνυμον ἀπόφθεγμα τοῦ Λουκρητίου «Mens agitat molem» ἦτοι κεφάλαια, θωρακωτὰ, σιδηροδρόμους καὶ στρατοὺς, ἀπακτώμενα, συντηρούμενα καὶ κινούμενα διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἐγκεφάλου. Ἀπόδειξις ἀναμφισβήτητος τῆς τροπῆς ταύτης τῶν πραγμάτων ἔστωσαν οἱ μῶλωπες τῆς Δανίας καὶ τὰ παθήματα τῶν Γάλλων, ὅτε εἰς παράδοξον ὑποπίπτουσα ἀναχρονισμὸν ἐπεχείρησεν ἡ καρδιά τοῦ Γαμβέττα ν' ἀντιτάξῃ αἰσθήματα, γενικοὺς ἐξοπλισμοὺς, ἰκσσίας πρὸς τὴν Εὐρώπην, ἐνθουσιασμὸν καὶ χάρτινα ὑποδήματα εἰς τὸν ἐγκέφαλον τοῦ Βισμάρκ.

Τους ανωτέρω κοινούς τύπους παρεθέσαμεν οὐχί κυρίως αποβλέποντες τους ἐκ Μεσολογγίου ἀρμυρανίους ἀνταποκριτὰς τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη, ἀλλ' εἰς προτροπὴν τινὰ σοβαρωτέρας ἐφημερίδος, καθ' ἣν εἰς τὰς παρούσας κρίσεις περιελάμβανον ἕκαστος συνταγματικὸς πολίτης καὶ ἔτι μᾶλλον ἕκαστος δημοσιογράφος χρεωστῆ ν' ἀποφανθῆ ἂν θέλῃ εἰρήνην ἢ πόλεμον, ἵνα δυνήθῃ οὕτως ἡ κυβέρνησις ν' ἀκολουθήσῃ πορείαν σύμφωνον πρὸς τὰς εὐχὰς τῆς πλειοψηφίας. Ἡ ἐπιληψία τοιαύτης γνωμοδοτήσεως φαίνεται ἡμῖν προφανῶς ἀντιφάσκουσα εἰς τὰς ἐγκραλικὰς ἀπαιτήσεις τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἀλλαχοῦ καὶ μάλιστα ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ πολῖται καὶ ὁ τύπος ἀποφασίζουσι περὶ τούτου, ἀλλὰ τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀπόφασίς αὕτη ἐτοιμάζουσι καὶ προσφέρουσιν αὐτῷ ἔτοιμα, σαφῆ, ψηλαφητὰ καὶ ἀναμφισβήτητα οἱ κάτοχοι τούτων κυβερνήται. Ἀφοῦ ὁ πόλεμος οὐδὲν ἄλλο σήμερον εἶναι εἰμὴ σύγκρουσις πρὸς ἄλληλα ὀγκῶν σιδήρου, χρυσοῦ καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς, κινουμένων ὑπὸ ἐγκραλίου, πάσης ἄλλης σκέψεως πρέπει νὰ προηγηθῆ ἡ ἀκριβὴς καταμέτρσις καὶ στάθμισις τῶν ὀγκῶν τούτων, ἵνα εἰκασθῆ τὸ πιθανὸν τῆς συγκρούσεως ἀποτέλεσμα. Ἡ τοιαύτη ὁμῶς μαθηματικὴ ἐργασία οὐδαμῶς ἀνατίθεται εἰς τὸ κοινόν, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως ἐργαζομένους εἰς τοῦτο εἰδικούς ἀνδρας, τὰ ἐπιτελεῖα, τοὺς οἰκονομολόγους, τοὺς μηχανικούς, τοὺς χωρογράφους, τοὺς κατασκόπους καὶ τοὺς διπλωμάτας. Τούτων οἱ ὑπολογισμοὶ βασανισθέντες ἀκριβῶς παρὰ τῶν εἰδημόνων, ὑποβάλλονται ἔπειτα εἰς τὸ κοινόν ἐν εἰδει στρογγύλων ἀριθμῶν, δυναμένων εὐκόλως νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰ τέσσαρα πάθη τῆς στοιχειώδους ἀριθμητικῆς, μετὰ τῆς ἀπλουστάτης ἐρωτήσεως: «Ἐν τῇ «προκειμένῃ ἐπιχειρήσει τόσα ἐλλείψεις νὰ κερδίσῃ καὶ τόσα κινδυνεύει νὰ χάσῃ, τόσαι ὑπάρχουσι πιθανότητες νὰ κερδίσῃ καὶ τόσαι νὰ χάσῃ, θέλει ἢ οὐκ» ἢ «ἀναρτήσῃ τὸν κῆλον;» Εἰς οὕτω τεθείσων ἐρωτήσεων πᾶς Ἀγγλος ἀναγνώσας τὸν «Χρόνον» δύναται ἐν γνώσει καὶ πεποιθήσει ν' ἀπαντήσῃ ἐκ τοῦ προχείρου.

Τοῦ συνταγματικοῦ ὁμῶς Ἕλληνας ἡ θέσις εἶναι ὅπως διάφορος. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὡς τῶν ἄλλων ἔθνων οὕτω καὶ ὁ ἡμέτερος προὑπολογισμὸς περιέχει δαπάνην ἐπιτελείου, μηχανικῶν, στρατιωτικῆς σχολῆς, πρέσβειων, πρακτῶρων καὶ προξένων ἐν πάσῃ χώρᾳ. Ἀλλ' οἱ κύριοι οὗτοι οὐδεμίαν παρέχουσιν ὡς ἀλλαχοῦ ἐκ τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν, καὶ ὁ μέλλον ν' ἀπαντήσῃ πρέπει ν' ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος ὅσων ἐκτελοῦσι καὶ δημοσιεύουσιν ἀλλαχοῦ ἐκεῖνοι ἐργασίαν, συναθροίζων ἀνά ἕνα τοὺς ἀπαραιτήτους εἰς λύσιν τοῦ προβλήματος ἀριθμούς. Ἄν δὲ ἔχῃ κόκκον νοδῶς ἢ συνειδήσεως ὁ προκαλούμενος ν' ἀποφανθῆ ὑπὲρ εἰρήνης ἢ πολέμου πολίτης πρέπει ἀδιστακτικῶς ν' ἀποκριθῆ: «Ἀφήσατέ με νὰ μελετήσω ἐπὶ τινὰ ἔτη τὸν χάρτην τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας, τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς δυνάμεις τῶν ὑποδοῶν ἀδελφῶν μου, τὰς τελειοποιήσεις τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς διαθέσεις τῆς διπλωματίας» διότι περὶ τούτων οἱ εἰδήμονες ἡμῶν

» ἄνδρες σιωπῶσι, μετὰ τὸν «Ὀνήσανδρον» στρατιωτικὸν σύγγραμμα δὲν εἶδα κανὲν, τὰς δὲ ἐφημερίδας τὰς ὁποίας ἀναγινώσκω ἵνα φωτισθῶ, γράφουσιν ἄνθρωποι μεταβαίνοντες ἐκ Ῥώμης εἰς Βενετίαν διὰ θαλάσσης χάριν συντομίας καὶ ἀναβιβάζοντες διὰ τοῦ Λιχανοῦ τὴν σφῶραν τοῦ πυροβόλου. Πρὶν λοιπὸν ἀποφανεθῶ ἄφετέ με νὰ γίνω ὁ ἴδιος στατιστικὸς, στρατηγὸς, ὑδρογράφος, μηχανικὸς καὶ διπλωμάτης, διότι οἱ παρ' ἡμῖν τοιοῦτοι τὴν ἐπιστήμην των φυλάττουσιν ὀλόκληρον δι' αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκαίων εἰδήσεων δὲν μοὶ παρέσχον ποτὲ καμμίαν. Πᾶσα λοιπὸν γνωμοδότησίς μου ἤθελεν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπόφασίς τυφλοῦ περὶ χρωμάτων.»

ΣΚΝΙΠΕΣ

Αἰσιδοξός τις διπλωμάτης, μὴ θέλων νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐφθασεν ἡ κᾶν πλησιάζει ἡ κρίσιμος ὥρα τῆς Τουρκίας ἔλεγε μετὰ πεποιθήσεως: «Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα θέλει λυθῆ ὅτε καὶ ἐν Ἑλλάδι τὸ ζήτημα τῶν ἐκβολάδων.»

Διάσημὸς τις φυτολόγος, λαθὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐν Βερολίῳ διασκέψεως νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα ὑπὸ βοτανικὴν ἔποψιν, παρετήρησεν ὅτι οἱ Τούρκοι κατ' οὐδεμίαν ἀπὸ τῆς κατακτῆσεως ἐποχῆν ἐκαλλιέργησαν τὰ σπαράγγια, διότι οὐδέποτε ἐνόμισαν ἑαυτοὺς ἑδραίους ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ τρία ἔτη, ἅτινα ἀπαιτοῦνται πρὸς ὀρίμανσιν τοῦ καρποῦ τούτου.

Ἡ νέα ἐκπτώσις ἦν ὑπέστησαν αἱ μετοχαὶ τοῦ «Ἀρχαγγέλου» προέρχεται, ὡς ἠκούσαμεν, ἐκ τῆς ἀκολούθου αἰτίας. Μετὰ τὰ στυγερά κακουρήματα, ἅτινα διέπραξαν Ἕλληνες ναῦται ἐπὶ τῶν ἀγγλικῶν πλοίων Lena καὶ Goswell, ἡ φιλόπατρις αὕτη ἐταιρεία, θέλουσα καὶ πάλιν ν' ἀνυψώσῃ τὴν καταρρέουσαν τιμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ἀπεφάσισε νὰ θυσιάσῃ σπουδαῖον ποσὸν ἐκ τοῦ ἀπομειναντος αὐτῇ κεφαλαίου εἰς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς τῶν ἀγγλικῶν πλοιαρχῶν ὅσοι λαμβάνουσιν Ἕλληνας ναῦτας.

Ὅτε ἡ ὑγεία τοῦ πεφλημένου ἡμῶν βασιλέως οὐδένα πλέον διατρέχει κίνδυνον, συγχωρεῖται εἰς τοὺς πιστοὺς αὐτοῦ ὑπηκόους νὰ γελάσωσιν ἀναγινώσκοντες τὸν κατωτέρω νεογαλλισμὸν, σταλέντα ἐν ὄρα κινδύνου. Ὁ συνοδῶν τὴν Α. Μ., θέλων νὰ μεταδώσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅτι ὁ βασιλεὺς τὴν νύκτα δὲν ἠσθάνετο καλά, ἐτηλεγράφησε «Cette nuit Roi sentait mauvais.»

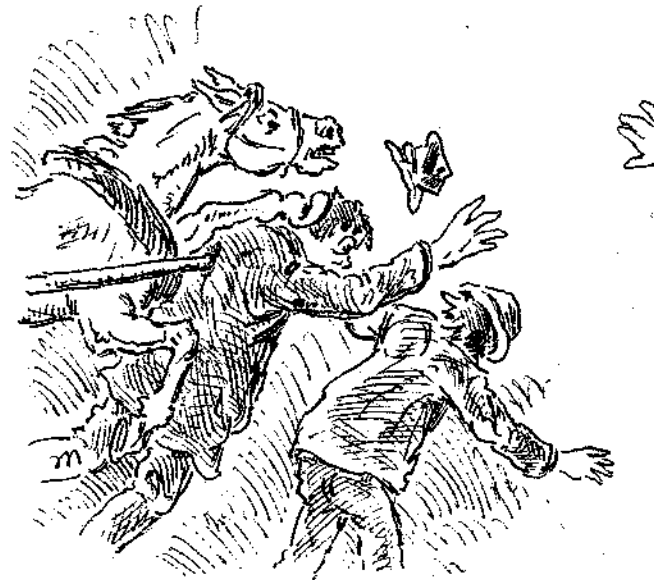
Ἄδικως, νομιζόμεν, μέμφονται τινες τὸν δξύφωνον τοῦ Φαλήρου ἐπὶ χυδαίατητι σχήματος, βαδίσματος καὶ τρόπων κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ Ῥουῆ-Βλάς. Οἱ τοιοῦ-

ΟΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

Τὸ διάβολο! ἴσῃ εἰς τὸ Κόσμον ἰδιόβλαφα εἰ καὶ ἐφημερίδες ἀνδρῶν εἰς τὴν ἀπαιτήσασιν ὑπάρχει ἀναρχοκρατορία ἀπορῶν παύσιν καὶ τόσα ἔργα ἐπιγρημῆς μαρτυροῦνται.

Viva l'Italia...
Viva la Grèce...
Viva la Turquie...
Viva la Liberté!

Ἡ αἰσθητικὴ...

Συνέως δὲν εἶναι καὶ διαβάσει ὅσοι καὶ νεομυτικῶν ὁμιλοῦν.

τοι λησμονοῦσιν ὅτι γενόμενος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἄλλην εἶς ὑπηρέτου κόμης καὶ μεγιστὰν τῆς Ἰσπανίας, ἔπρεπε νὰ ὑποκριθῆ βαυανιστὴτά τινα *raivenu*, ἵνα μείνῃ πιστὸς εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ δράματος. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐπέτυχε πληρέστατα κατὰ τοῦτο· ὅτε μάλιστα κατὰ τὴν τρίτην πράξιν ἐνεφανίσθη καμαρωμένος μετὰ παρασῆμου εἰς τὸν λαϊκόν, ἢ ὑπόκρισις ἦτο τόσῳ ἐντελής, ὥστε ἐνομίσαμεν ὅτι βλέπομεν τὸν ἀξιότιμον κ. Τσιγκρὸν ἐν τῷ βασιλικῷ χορῷ.

Νέα καὶ πάλιν ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ροσεφόρ*» κρίνοντες ὁμῶς αὐτὴν ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ ὕφους τῆς νομίζομεν ὅτι ἀντὶ *rochefort* ἔπρεπε μᾶλλον νὰ ὀνομασθῆ *roquefort*.

Ἀφοῦ ὁμολογήσωμεν, ἵνα μὴ κατηγορηθῶμεν ὡς μεμφίμοιροι, ὅτι ὑπὸ ἀκουστικὴν ἐποψίν ὁ φαληρικὸς θίασος εἶναι ὑποφερτὸς, πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὑπὸ καλλιμορφικὴν αἱ τεχνίτιδες αὐτοῦ οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὴν χρυσόμαλλον κυρίαν Ῥωσσέτη ἢ τὴν χαριστάτην Βράνδην. Αἰτία τῆς τοιαύτης διαφορᾶς εἶναι ὡς ἠκούσαμεν, ὅτι αἱ κυρίαὶ σύζυγοι δύο τῶν σπουδαιοτέρων μελῶν τῆς περυσινῆς ἐπιτροπῆς ἔδωκαν εἰς τὸν κ. Κωστόπουλον ἀναχωροῦντα εἰς Ἰταλίαν μουσικὰς ὁδηγίας περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ γυναικείου προσωπικοῦ.

Ὅτε πέρυσι ἐγράψαμεν ὀλίγα τινα περὶ τῆς μουσικῆς τέχνης τοῦ ἀξιότιμου κ. Stanca-Piano, εὐσπλαγχνός τις κυρία παρετήρησεν ἡμῖν ὅτι εἶναι οἰκογενειάρχης. Τὸ μάθημα τοῦτο ἔχοντες κατὰ νοῦν οὐδὲν λέγομεν ἐφέτος περὶ τῆς τέχνης ταύτης, τοῦτο μόνον μετὰ χαρᾶς παρατηροῦντες, ὅτι ἀφοῦ ἡ ὀρχήστρα τοῦ Φαλήρου πηγαίνει καλὰ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Σταγκαπιάνου, ὑπάρχει καὶ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐλπίς νὰ εὐπλοήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν πηδαλιουχοῦμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κουμουνδούρου.

ΘΕΟΤΟΓΜΠΗΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Δὲν ἠλπίζον νὰ εὑρεθῶ τόσῳ ταχέως εἰς θέσιν νὰ ἀναφέρω ὑμῖν καὶ ἄλλους νεοελληνισμοὺς τῶν φιλομούσων νέων τῶν ἐπαγγελλομένων τοὺς λογίους.

Δύο τοιοῦτοι, ἀδελφοὶ δικηγόροι, παρέχουσιν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ *Βύρωνος* νοστιμότατα πράγματα· ὁ μὲν τούτων, ὁ νεώτερος πρόεδρος καὶ αὐτὸς ὡς ὁ τὸν Φόσκολον βιογραφήσας, δημοσιεύει τὸν λόγον ὃν ἐξεφώνησε τῷ 1874 παραλαμβάνων τὴν ἀρχὴν.

Μὴ ἀπορήσετε ἀναγινώσκοντες τὰς κατωτέρω περικοπὰς, διότι ὁ σοφὸς αὐτὸς κύριος ἄλλοτε (ἐν τῇ Ἀνατολικῇ ἐπιθεωρήσει τόμος α. σελ. 184) βιογραφῶν τὸν Σίλβιον Πέλλικον μᾶς εἶπεν, ὅτι τὸ Μιλάνον εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως! Λοιπὸν ὁ κ. πρόεδρος σήμερον μᾶς πληροφορεῖ ὅτι αἱ εἰστίας γεννῶνται κατὰ τὴν ἑλλ. χώραν.

Ὅτι αἱ πολιτικαὶ πρόδοι εἶναι προϊόντα θεῶν ἐκ μηχανῆς. Ὅτι κατηγορήσαν ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ὡς σурφетὸν βαρβάρων κυλιόμενον καὶ βομβοῦντα περὶ τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως.

Ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς πρόεδρον Συλλόγου νὰ λέγῃ τὸν Λούκαρη Λούκερη, καὶ νὰ γράφῃ Ὑδρώτι, κατὰθεσθόμενον, κλ. Ὁ δὲ πρεσβύτερος ἀδελφὸς ἐπικρίνων τὴν *Φροσύνην* τοῦ Βερναρδάκη μᾶς φιλοδωρεῖ τὰ ἑξῆς.

«Ἡ Νάσω πρόσωπον οὐδόλως ὑγιές, μοὶ δίδει ἄλλου εἶδους καὶ διαφόρου γένους εἰκόνα· ἰσχυρὰ ἐν τοῖς λόγοις καὶ χαλαρομένη καὶ πίπτουσα ἐντελῶς, ὅταν ἐγγίσῃ εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ ἔργου, πνίγει ἑαυτὴν διὰ τοῦ βράχου τῆς οὐτιδανότητος.»

«Ὁ ποιητὴς ἀφοῦ παρεδάρη μεταξὺ οἰκογενείας καὶ πολιτικῆς ἔβριψε καὶ αὐτὴν εἰς τὴν πατριωτικὴν κούιστραν καὶ τὴν ἔκαμε μασκαρὰν.»

«Τὸ πέμπτον μέρος τοῦ δράματος εἶναι τζόντα.»

«Ἐκ τῶν πέντε μερῶν ἡ τετάρτη εἶναι καλὴ.»

«Ἡ δόξα τῆς πλαστοουργίας σχολῆς δὲν εἶναι προτέρημα πολὺ μεγαλειότερον τῆς δυνάμεως τοῦ διαφεύγειν τοὺς κινδύνους τῆς ἀπομιμήσεως.»

«Ὡς πρὸς τοὺς δραματικούς κανόνας, ΑΥΤΑΙ χρεομύουσι κλ.»

«Οἱ ποιηταὶ ἔχουσιν ἰδίαν καὶ αὐτοτελείαν σχολήν.»

«Προέταξα ἵνα συνωκοιάσω.»

Χαίρετε

Δ. ΠΑΡΑΠΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Εἶδον τὴν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος γελοιογραφίαν τοῦ νέου Κιγκινάτου. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐννοήσω ὅποιά τινα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ἐσκέπτετο ὁ ἀνὴρ. Ἐκάπνιζε μὲν τὸ σιγάρον ἐν τῷ Αἰτωλικῷ παραδείσῳ ῥεμβάζων, ἀλλὰ τί ἄλλο ἔκαμνε;

Ποίημά τι ἐκυοφόρει ἢ περὶ τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν τυφλῆς ἀγάπης ἐσυλλογιζέτο; Τίποτε ἐξ αὐτῶν δὲν ὑπεδηλοῦτο.

Εὐτυχῶς τὸ φύλλον τῆς *Λυτικῆς Ἑλλάδος* ἔλθον προχθὲς μᾶς δίδει σαφῆ ἐξήγησιν τῆς εἰκόνης τοῦ Ἀσμοδαίου γράφον τὰ ἑξῆς:

«Ὁ κ. Δεληγεώργης μετὰ τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ἐκδρομὴν του καὶ μετὰ τὰς ἀκριβεῖς καὶ οὐκ ὀλίγας σημειώσεις, ἃς ἐκείθεν ἐκομίσαστο, καταγίνεται εἰς μελέτας ἀποκλειστικῶς φιλολογικὰς, ἀποβλεπούσας ἰδίως τὰς σημειώσεις του ἃς ἐκείθεν ἐρανίσαστο. Ἐξέρχεται ἅπαξ μόνον τῆς ἡμέρας εἰς περίπατον καὶ ἐν γένει διάγει βίαν φιλολόγου.»

Χάρης λοιπὸν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Μεσολογγίου μαυθάνομεν λεπτομερῶς τὰ περὶ τοῦ βίου τοῦ Κιγκινάτου ἅτινα ὁ Ἀσμοδαῖος ἠρκέσθη μόνον νὰ ὑποδηλώσῃ ἀμυδρῶς.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ